
Африка, Колин Крејг

Само ако бирамо срцем, бирамо љубав и доброту

Колин Крејг је рођена и одрасла у западној Канади где је завршила курс креативног писања на универзитету Британске Колумбије. Осамдесетих година живела је у Африци где се сусрела са суровим режимом Апартхајда. Вратила се 1991. године у Торонто и почела да се бави писањем. Нешто касније, постаје инструктор пилатеса, а 2001. године промовише бестселер „Пилатес на лопти“ који је преведен на 6 језик. Роман „Африка“ је њен први роман.

Ким, девојчица из Канаде, која са мајком одлази у Африку где ће провести свој летњи распуст, доживеће на овом путовању много више него што је могла да замисли. На самом почетку све је изгледало као уобичајени распуст једне девојчице, међутим тада откривам да се у њеном пореклу крије много више од једне „Канађанке“.. То је почетак невероватних авантура кроз које ће Ким проћи на том незаборавном путовању. Њена мајка, Ријана, пореклом је из Јужноафричке Републике Она стиче новог пријатеља, дечака Тембу, уз чију ће помоћ коначно пронаћи одговоре на питања везана за свог оца о ком јој мајка никада није причала.

Колико год се Темба и Ким разликовали по васпитању, боји коже, језику и сл., повезивало их је чврсто одрастање без очева. На тренутке сам се осетила као Ким, као девојчица у далеком Кејптауну којој су појмови о Африци једнако непознати као и њој. Из разлога што је Тембин отац убијен, он јој помаже да она пронађе свог. У тренутку када упознаје оца црнца, она сњ осећала нелагодно, збуњено, али и срећно и тужно у исти мах. Од њега добија одговоре на питања која су је мучила годинама. Наиме, Јужноафричка Република Апартхајд је тада забрањивала било какво мешање између црне и беле расе, због чега је Кимина мајка отишла у Канаду и оставила њеног оца. Пријатељство између Ким и Темба постаје много више од играња фудбала и дружења. Они постају велика подршка једно другом и јако добро су се разумели. Она би за њега често знала речи „Темба... је нешто друго“. Оно што посебно краси ово дело су прелепи описи Африке кроз путовања.

Сазнања о Јужноафричкој Републици Апартхајд и о тешком животу људи који живее тамо постају далеко шира од оних која можемо наћи у уџбеницима историје. Неравноправност, насиље, мржња и крвопролиће су прво на шта сам помислила док сам читала Ријанин извештај. То су крајње болне и тужне приче. И сам Тебин отац, био је жртва тога. Само због разлике у боји коже били су мучени и убијани. Схватајући озбиљност Апартхајда и када су све истине откривене она каже: „Истина је битна, али је важније шта ћеш с њом да учиниш“.

Мотив љубави је уједно и порука ове књиге. Неважно да ли се огледа у пријатељству или било којој другој врсти љубави између двоје људи, она нема забране и ограничења. Љубав не бира ни боју коже, ни религију, нити познаје било које друге разлике. Њу бира срце, а оно препознаје само доброту.